

Още за животописа на Инджето:

Понеже въ ордата на Кара-Феиза мнозинството отъ кърджалиитѣ били българи, тѣ замислили да привлѣкатъ съ вожда имъ Индже, Стоянъ и Кара Колю Омарчлията. Това сторили буйниятъ Вълко Бинбела и мждриятъ Никола Узуна, които следъ дълги одумки, успѣли да го предразположатъ къмъ съкровената имъ мисълъ: да служи свето на братята българи. Инджето започналъ да се дѣли отъ Кара-Феиза. На това се дължи и снемането обсадата на Ямболъ презъ 1802 год.

Кара Феизъ се видѣлъ изоставенъ.

Тогава Бинбела и Никола Узуна подготвили народа да посреща Инджето като свой народенъ спасителъ и закрильникъ, чиито подвизи сж възпѣти въ пѣсни, една отъ които е горната.

Петко Росенъ ни разказва следния епизодъ отъ легендарния животъ на славния Индже войвода, закрильникътъ на робитѣ:

„Единъ день Инджето съ конницата си минава покрай селото Чакърлий, Елховско. Било по жетва. По нагласенъ отъ Никола Узуна планъ издебватъ голѣма чета жетварки, които пѣятъ пѣсеньта: „Заплакала е гората, заради Индже войвода“. Инджето се услу-

---

родни пѣсни, 1861 г. Стр. 220; Дим. Н. Осининъ. Народни хайдушки пѣсни. София, 1939. Стр. 61-62; П. Росенъ, ц. статия въ в-къ „Миръ“.